

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 509

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 iulie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 613 din 27 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613 ² din Codul de procedură civilă	2-3	profesionale de consilier juridic a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, în vederea admiterii și practicării acestora în România	7-9
Decizia nr. 653 din 10 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 și art. 69 alin. (2) pct. 3 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996	3-4	2.371. — Ordin al ministrului culturii și cultelor pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind evidența, gestiunea și inventarierea bunurilor culturale deținute de muzee, colecții publice, case memoriale, centre de cultură și alte unități de profil, aprobate prin Ordinul ministrului culturii nr. 2.035/2000	9
Decizia nr. 703 din 17 iunie 2008 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și (3) și art. 47 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată	5-6	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
637. — Hotărâre privind reorganizarea Institutului de Medicină Comparată — I.M.C.	6	6. — Normă pentru modificarea și completarea Normelor-cadru ale Băncii Naționale a României nr. 7/1994 privind comerțul făcut de societățile bancare și celelalte societăți de credit, cu cecuri, pe baza Legii nr. 59/1934 asupra cecului, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 11/1993, aprobată și modificată prin Legea nr. 83/1994	10-16
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.813/C. — Ordin al ministrului justiției pentru aprobarea Regulamentului privind recunoașterea calificării			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 613

din 27 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613² din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adrian Păunescu în Dosarul nr. 17.287/281/2007 al Judecătoriei Ploiești — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 17.287/281/2007, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613² din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Adrian Păunescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, în materia raporturilor de familie, condițiile cerute pentru dispunerea măsurii încredințării copilului minor prin ordonanță președințială, și anume o măsură vremelnică, într-un caz grabnic, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere sau pentru prevenirea unei pagube iminente ireparabile, nu pot fi aplicabile întrucât o astfel de judecată sumară a situației de fapt ar putea avea consecințe grave asupra relațiilor de familie, încălcând prevederile constituționale cuprinse în art. 26 alin. (1) privitoare la viața intimă, familială și privată, art. 48 alin. (1) referitoare la familie și art. 49 privind protecția copiilor și a tinerilor.

Judecătoria Ploiești — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că, atunci când se pune în discuție încredințarea copiilor minori în temeiul art. 613² din Codul de procedură civilă, instanța se raportează la dispozițiile Codului familiei referitoare la încredințarea minorilor, respectiv art. 100 alin. 3, având în vedere interesul superior al copilului.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 613² din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul conținut: „*Instanța poate lua, pe tot timpul procesului, prin ordonanță președințială, măsuri vremelnice cu privire la încredințarea copiilor minori, la obligația de întreținere, la alocația pentru copii și la folosirea locuinței.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 26 alin. (1) privitoare la viața intimă, familială și privată, art. 48 alin. (1) referitoare la familie și art. 49 privind protecția copiilor și a tinerilor, în notele scrise depuse la dosar enumerând textele din Constituția anterioară republicării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra dispozițiilor criticate s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 1.202 din 13 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 25 ianuarie 2008. Cu acel prilej a statuat că, „în cadrul procedurii de soluționare a cererii de divorț, instanța poate adopta măsuri vremelnice cu privire la încredințarea copiilor minori, la obligația de întreținere, la alocația pentru copii și la folosirea locuinței. Asupra măsurilor enumerate, instanța investită cu cererea de desfacere a căsătoriei se pronunță prin ordonanță președințială, în condițiile art. 581 din Codul de procedură civilă. Aceste dispoziții instituie o procedură specială, prin care se pot dispune unele măsuri cu caracter vremelnic, a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Prin urmare, se creează posibilitatea pentru cel vătămat într-un drept legitim ca, în anumite condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, să se adreseze justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea dreptului care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări”.

Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 613² din Codul de procedură civilă nu cuprind o enumerare limitativă a măsurilor ce pot fi luate pe calea ordonanței președințiale până la soluționarea divorțului. Astfel, instanța investită cu cererea de ordonanță președințială prin care s-a solicitat încredințarea copiilor minori se poate pronunța și asupra cererii formulate de celălalt soț de a i se încredința să aibă legături personale cu copiii, așa încât acesta să poată să își exercite drepturile și îndatoririle pe care le presupune creșterea, educația și instruirea lor.

Întrucât în cauza de față nu au fost aduse elemente noi, de natură să impună reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 613² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adrian Păunescu în Dosarul nr. 17.287/281/2007 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 653

din 10 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 și art. 69 alin. (2) pct. 3 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia Miu	— prim-magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 și art. 69 alin. (2) pct. 3 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Matilda Cîmpian în Dosarul nr. 7.683/296/2006 al Tribunalului Satu Mare — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.683/296/2006, **Tribunalul Satu Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 și art. 69 alin. (2) pct. 3 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996**, excepție ridicată de Matilda Cîmpian, într-o cauză având ca obiect recursul formulat împotriva unei sentințe prin care s-a respins acțiunea în constatare a dobândirii dreptului de proprietate prin uzucapiune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că prevederile art. 58 și art. 69 alin. (2) pct. 3 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996 contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție, deoarece prin menținerea în vigoare a dispozițiilor art. 27 și 28 din Decretul-lege nr. 115/1938 cu privire la dobândirea dreptului de

proprietate prin uzucapiune, dispoziții ce se referă la posesia începută sub imperiul acestui act normativ, se creează o situație discriminatorie între persoanele ale căror terenuri cad sub incidența acestui act normativ și care au exercitat o posesie utilă timp de zeci de ani și acele persoane ale căror terenuri sunt situate în restul teritoriului țării, în care nu este aplicabil decretul-lege menționat.

Tribunalul Satu Mare — Secția civilă apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 58 și art. 69 alin. (2) pct. 3 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 martie 2006, care au următorul cuprins:

— Art. 58: „(1) În regiunile de carte funciară supuse Decretului-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare sau, după caz, Legii nr. 242/1947 pentru transformarea cărților funciare provizorii din vechiul Regat în cărți de publicitate funciară, înscrierile privitoare la

imobile, cuprinse în cărțile funciare sau, după caz, în cărțile de publicitate funciară, vor continua să fie făcute în aceste cărți, cu respectarea și în condițiile dispozițiilor prezentei legi.

(2) În regiunile de transcripțiuni și înscripțiuni imobiliare, până la deschiderea cărții funciare, privilegiile și ipotecile legale, sechestrul, urmărirea imobilului, a fructelor și veniturilor sale, punerea în mișcare a acțiunii penale, precum și acțiunile pentru apărarea drepturilor reale privitoare la imobilele neînscrise în cartea funciară vor continua să fie înscrise în vechile registre de publicitate imobiliară.

(3) În cazul înscrierii unei construcții, a dezmembrării sau alipirii unui corp funciar înscris într-o carte funciară întocmită în baza Decretului-lege nr. 115/1938, precum și pentru înscrierea imobilelor dobândite în temeiul legilor funciare, pentru imobilul desprins se va deschide o nouă carte funciară, potrivit prevederilor prezentei legi.”;

— Art. 69: „(2) La data finalizării lucrărilor de cadastru general și a registrelor de publicitate imobiliară pentru întreg teritoriul administrativ al unei unități administrativ-teritoriale își încetează aplicabilitatea, pentru teritoriul respectiv, următoarele dispoziții legale: [...]”

— Decretul-lege nr. 115 din 27 aprilie 1938 pentru unificarea dispozițiilor referitoare la cărțile funciare, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 95 din 27 aprilie 1938, cu modificările ulterioare.”;

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate prevederile criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi.

Curtea reține că, în vederea examinării excepției de neconstituționalitate, este necesar să fie luate în considerație prevederile menționate ale Decretului-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, publicat în Monitorul Oficial nr. 95 din 27 aprilie 1938, care au următorul cuprins:

— Art. 27: „În cazul când s-au înscris, fără cauză legitimă, drepturi reale, care pot fi dobândite în temeiul uzucapiunii, ele vor rămâne valabil dobândite dacă titularul dreptului le-a posedat cu bună-credință, potrivit legii, timp de 10 ani.”;

— Art. 28: „Cel ce a posedat un bun nemișcător în condițiunile legii, timp de 20 ani, după moartea proprietarului înscris în cartea funciară, va putea cere înscrierea dreptului uzucapat.”

De asemenea, va putea cere înscrierea dreptului său cel ce a posedat un bun nemișcător în condițiunile legii, timp de 20 ani,

socotîți de la înscrierea în cartea funciară a declarațiunii de renunțare la proprietate.”

În esență, se susține că prin menținerea în vigoare a prevederilor Decretului-lege nr. 115/1938 se aduce atingere egalității în drepturi, aplicându-li-se unor cetățeni un regim juridic discriminatoriu față de cetățenii care nu cad sub incidența acestui act normativ.

În jurisprudența Curții Constituționale, în deplin acord cu aceea a Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a statuat în mod constant că, în sensul Constituției, principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, așa încât, în cazul unor situații diferite, un tratament diferit este posibil atunci când acesta se justifică în mod obiectiv și rațional. Or, aplicabilitatea tranzitorie a dispozițiilor art. 27 și 28 din Decretul-lege nr. 115/1938 este justificată obiectiv și rațional de procesul istoric de unificare a legislației după întregirea țării în urma primului război mondial. Astfel, în materia publicității drepturilor reale imobiliare au existat sisteme diferite de publicitate: în unele regiuni, sistemul de transcripțiuni și înscripțiuni, iar în altele, sistemul cărților funciare. Ca efect al aplicării Legii nr. 7/1996 se va realiza o unificare legislativă a regimului de publicitate imobiliară. Curtea reține că soluția legislativă de a menține în vigoare Decretul-lege nr. 115/1938 până la finalizarea lucrărilor de cadastru general și a registrelor de publicitate imobiliară pe întregul areal al țării nu aduce atingere art. 16 alin. (1) din Constituție. Acest act normativ are aplicabilitate generală față de persoanele ce dețin bunuri imobile în zonele ce cad sub incidența reglementărilor sale.

În istoria statului unitar român au existat și mai există norme legale aplicabile doar pe o anumită parte a teritoriului național, de exemplu: Legea nr. LX/1881 privitoare la executarea silită imobiliară în Transilvania, Legea nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, Legea nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România, însă, așa cum s-a arătat mai sus, existența unor acte normative diferite pentru anumite zone ale țării nu este de natură să creeze discriminări.

În legătură cu instituția discriminării, Curtea Constituțională mai reține că discriminarea, în sensul art. 4 alin. (2) din Constituție, are loc atunci când se stabilesc tratamente juridice diferite pe criterii de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială. Dispoziția de lege criticată însă stabilește un regim diferit în materia publicității bunurilor imobiliare, aplicabilă bunurilor imobile, pe criteriul apartenenței la spațiul care a fost guvernat de un sistem legislativ diferit față de cel românesc.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 și art. 69 alin. (2) pct. 3 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Matilda Cîmpian în Dosarul nr. 7.683/296/2006 al Tribunalului Satu Mare — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 703

din 17 iunie 2008

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și (3) și art. 47 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată

Ioan Vida — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Simona Ricu — procuror
 Claudia Miu — prim-magistrat-asistent

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și (3) și art. 47 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Alexandru Gotia în Dosarul nr. 2.523/85/2006 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde avocat Mihaela Galanton pentru intimații pârâți, lipsind celelalte părți, precum și autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantei intimaților pârâți, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât aceasta nu este motivată, iar în subsidiar pune concluzii de respingere ca nefondată.

Reprezentantul Ministerului Public, luând cuvântul, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea civilă nr. 1R/2008 din 15 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.523/85/2006, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și (3) și art. 47 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Alexandru Gotia într-o cauză având ca obiect o acțiune în revendicare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 4 alin. (2) și (3) și art. 47 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 sunt contrare dispozițiilor art. 16, 20, 21 și 46 din Constituție.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, susținerile reprezentantului intimaților pârâți, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (2) și (3) și art. 47 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată.

Curtea constată că excepția examinată este lovită de o cauză de inadmisibilitate, întrucât aceasta nu este motivată, în sensul cerințelor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”. Prin motivarea unei atari excepții se impune să se demonstreze pretinsa contrarietate dintre prevederile legale criticate și dispoziții sau principii constituționale. În prezenta cauză însă autorul excepției se mărginește să susțină că dispozițiile criticate sunt contrare dispozițiilor art. 16, 20 și 21 din Constituție.

Curtea reține că, întrucât excepția de neconstituționalitate nu este făcută cu respectarea dispozițiilor imperative ale art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, aceasta are drept consecință imposibilitatea exercitării controlului de neconstituționalitate, Curtea Constituțională neputându-se substitui autorilor sesizării în ceea ce privește invocarea unui motiv de neconstituționalitate, care ar echivala cu un control din oficiu, ceea ce este inadmisibil. În același sens s-a mai pronunțat Curtea în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 213 din 7 decembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 4 februarie 2000.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca fiind inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a art. 4 alin. (2) și (3) și art. 47 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată, excepție ridicată de Alexandru Gotia în Dosarul nr. 2.523/85/2006 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind reorganizarea Institutului de Medicină Comparată — I.M.C.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Institutul de Medicină Comparată — I.M.C., unitate de cercetare științifică cu personalitate juridică, aflată în subordinea Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, se reorganizează ca unitate de cercetare științifică, fără personalitate juridică, în structura Universității de Științe Agronomice și Medicină Veterinară — București.

(2) Institutul de Medicină Comparată — I.M.C., reorganizat potrivit alin. (1), are sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 105, sectorul 5.

Art. 2. — Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Institutului de Medicină Comparată — I.M.C., reorganizat potrivit art. 1 alin. (1), se asigură integral din venituri proprii.

Art. 3. — (1) Patrimoniul Institutului de Medicină Comparată — I.M.C., cuprinzând toate elementele de activ și pasiv, se preia de Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară — București pe bază de protocol de predare-preluare, încheiat în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, conform situațiilor financiare încheiate la data de 31 decembrie 2007 și datelor din evidența contabilă aferentă exercițiului financiar din anul 2008.

(2) Valoarea patrimoniului Universității de Științe Agronomice și Medicină Veterinară — București se majorează cu valoarea patrimoniului preluat potrivit prevederilor alin. (1).

(3) Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară — București preia toate drepturile și este ținută de toate obligațiile legale și contractuale ale Institutului de Medicină Comparată — I.M.C.

Art. 4. — (1) Personalul Institutului de Medicină Comparată — I.M.C. existent la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri este preluat de către Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară — București în condițiile prevăzute de lege.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare, precum și statul de funcții al Institutului de Medicină Comparată — I.M.C., reorganizat potrivit art. 1 alin. (1), se aprobă de senatul universitar.

Art. 5. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 314/2002 privind înființarea Institutului de Medicină Comparată — I.M.C. prin reorganizarea Centrului de Cercetări de Medicină Comparată — C.C.M.C., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 16 aprilie 2002, precum și poziția 6 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.449/2005 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.101 din 7 decembrie 2005, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Cristian Mihai Adomniței

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 11 iunie 2008.
Nr. 637.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind recunoașterea calificării profesionale de consilier juridic a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, în vederea admiterii și practicării acesteia în România

Având în vedere dispozițiile art. 81 din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, cu completările ulterioare,

văzând dispozițiile Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind recunoașterea calificării profesionale de consilier juridic a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, în vederea admiterii și practicării acesteia

în România, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția pentru servicii juridice conexe va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Cătălin Marian Predoiu

București, 27 iunie 2008.
Nr. 1.813/C.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind recunoașterea calificării profesionale de consilier juridic a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, în vederea admiterii și practicării acesteia în România

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Cetățeanul unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European poate practica profesia de consilier juridic în România, în condițiile stabilite în art. 2, 3 și 81 din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, cu completările ulterioare.

Art. 2. — Aprobarea cererii de acces în profesia de consilier juridic se realizează, în conformitate cu prevederile Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare, și în temeiul art. 81 din Legea nr. 514/2003, cu completările ulterioare, prin parcurgerea a două etape: etapa de informare și etapa de evaluare.

CAPITOLUL II Etapa de informare

Art. 3. — Pentru a putea solicita accesul la profesia de consilier juridic și pentru a practica această profesie pe teritoriul României, solicitantul trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de Legea nr. 514/2003, cu completările ulterioare, respectiv să fie cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, să aibă exercițiul drepturilor civile și politice, să fie licențiat al unei facultăți de drept, să fie apt din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei și să nu se afile în vreunul dintre cazurile de nedemnitate prevăzute de lege.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Art. 4. — (1) Cererea-tip adresată ministrului justiției de către solicitant se transmite Direcției pentru servicii juridice conexe, denumită în continuare *direcția de specialitate*.

(2) Cererea, însoțită de actele doveditoare a îndeplinirii condițiilor legale în vederea practicării profesiei de consilier juridic în România, se depune la Registratura Ministerului Justiției, personal sau prin poștă.

Art. 5. — Modelul cererii-tip, lista documentelor care trebuie să însoțească cererea, precum și modul de organizare a examenului, tematica și bibliografia pentru susținerea examenului se afișează la sediul Ministerului Justiției și se publică pe pagina de internet a instituției. Data și locul organizării examenului se afișează la sediul Ministerului Justiției și se publică pe pagina de internet a instituției cu cel puțin 60 de zile înainte de data stabilită pentru examen.

CAPITOLUL III Etapa de evaluare

Art. 6. — (1) La propunerea direcției de specialitate, ministrul justiției numește, prin ordin:

a) comisia pentru verificarea îndeplinirii condițiilor în vederea recunoașterii calificării profesionale de consilier juridic;

b) comisia pentru soluționarea contestațiilor împotriva rezultatelor verificării îndeplinirii condițiilor pentru recunoașterea calificării profesionale de consilier juridic;

c) comisia pentru verificarea lucrărilor scrise;

d) comisia pentru soluționarea contestațiilor împotriva notării lucrărilor scrise.

(2) Din comisiile prevăzute la alin. (1) fac parte judecători, procurori detașați în Ministerul Justiției, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din Ministerul Justiției, precum și alți specialiști.

Art. 7. — (1) Verificarea îndeplinirii condițiilor legale în vederea recunoașterii calificării profesionale de consilier juridic se realizează de comisia prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. a) în termen de 10 zile lucrătoare de la data depunerii cererii de către solicitant. În cererea de solicitare a accesului la profesia de consilier juridic (cerere-tip) solicitantul va preciza opțiunea pentru efectuarea unui stagiu de 3 ani în domeniul dreptului românesc sau pentru susținerea unui examen de verificare a cunoștințelor profesionale. Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

1. fotografie tip pașaport;
2. curriculum vitae — original semnat;
3. pașaport — copie xerox;

4. documentele eliberate de autoritățile competente din statul al cărui cetățean este solicitantul, prin care să facă dovada că nu se află în vreunul dintre cazurile de nedemnitare prevăzute de lege, în copie legalizată în statul respectiv și cu traducerea legalizată a acestor documente potrivit Legii notariilor publice și a activității notariale nr. 36/1995, cu modificările și completările ulterioare;

5. documentul eliberat de autoritatea competentă din statul al cărui cetățean este solicitantul, prin care se atestă că acesta este apt din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de consilier juridic, în copie legalizată în statul respectiv și cu traducerea legalizată a acestor documente potrivit Legii nr. 36/1995, cu modificările și completările ulterioare;

6. documentul legalizat al organismului profesional sau al autorității publice din statul al cărui cetățean este solicitantul, din care să rezulte că solicitantul are calificarea de consilier juridic în statul membru de origine sau de proveniență, cu traducerea legalizată a acestuia potrivit Legii nr. 36/1995, cu modificările și completările ulterioare;

7. copia legalizată a diplomei emise de o universitate, prin care se certifică încheierea de către titular a unui ciclu de studii superioare de drept cu durata minimă de 3 ani, însoțită de dovada recunoașterii acesteia în condițiile legii, precum și traducerea legalizată a acesteia potrivit Legii nr. 36/1995, cu modificările și completările ulterioare;

8. dovada existenței unei oferte, cereri, declarații de intenție etc. privind desfășurarea activității de consilier juridic în România, în condițiile Legii nr. 514/2003, cu completările ulterioare;

9. pentru solicitanții care optează pentru susținerea examenului de verificare a cunoștințelor profesionale, dovada achitării taxei de înscriere la examen.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) pct. 4, 5, 6 și 7 vor purta apostila autorității competente din statul care le-a emis, cu excepția statelor cu care România are convenții bilaterale cu privire la scutirea de această procedură.

(3) Cuantumul taxei de înscriere la examen și condițiile de plată se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

Art. 8. — În cazul în care documentele prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 4 nu sunt eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, acestea se înlocuiesc cu o declarație sub jurământ ori, în statele membre în care nu există un astfel de jurământ, de o declarație solemnă făcută de persoana în cauză în fața unei autorități judiciare sau administrative competente ori, după caz, în fața unui notar sau a unui organism profesional calificat al statului membru de origine ori de proveniență, care eliberează un certificat ce atestă respectivul jurământ sau respectiva declarație solemnă.

Art. 9. — (1) Rezultatele verificării îndeplinirii condițiilor legale în vederea recunoașterii calificării profesionale de consilier

juridic se afișează la sediul Ministerului Justiției și se publică pe site-ul instituției.

(2) Solicitanții nemulțumiți de rezultate pot face contestație în termen de 48 de ore de la afișarea rezultatelor. Contestațiile se soluționează în maximum 3 zile lucrătoare de la expirarea termenului de depunere de către comisia prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. b), iar rezultatele contestațiilor se afișează la sediul Ministerului Justiției și se publică de îndată pe site-ul instituției.

CAPITOLUL IV

Efectuarea stagiului

Art. 10. — În cazul în care solicitantul optează în cererea-tip prevăzută la art. 4 alin. (1) pentru efectuarea stagiului, cererea va fi însoțită și de acordul scris atât al consilierului juridic, angajat sau numit în condițiile Legii nr. 514/2003, cu completările ulterioare, care acceptă atribuțiile de îndrumător al stagiului de 3 ani al solicitantului, cât și al angajatorului sau autorității la care acesta funcționează.

Art. 11. — Condițiile colaborării dintre solicitant și îndrumător vor face obiectul unei convenții de îndrumare între părți. În timpul stagiului solicitantul are toate drepturile și obligațiile prevăzute de legea română, inclusiv dreptul de a primi o remunerație corespunzătoare activității desfășurate.

Art. 12. — La sfârșitul efectuării stagiului, solicitantul va depune la direcția de specialitate dovada îndeplinirii efective a stagiului, ce va consta într-un raport scris al îndrumătorului, avizat de angajator sau de autoritatea la care acesta funcționează.

CAPITOLUL V

Organizarea examenului de verificare a cunoștințelor profesionale

Art. 13. — (1) Examenul de verificare a cunoștințelor profesionale se organizează de două ori pe an de către Ministerul Justiției și constă într-o evaluare scrisă, sub forma unui test-grilă din următoarele domenii: drept civil, drept penal, drept procesual civil, drept procesual penal, drept administrativ, dreptul muncii și drept comercial.

(2) Va fi exceptat de la verificarea cunoștințelor profesionale domeniul pentru care solicitantul prezintă diploma de studii superioare.

Art. 14. — (1) Comisia de verificare a lucrărilor scrise are obligația de a elabora, pe baza tematicii și a bibliografiei, 3 variante de subiecte pentru fiecare materie, care vor fi puse în plicuri separate, sigilate și semnate de către toți membrii comisiei, dintre care în ziua examenului se va extrage câte un test din fiecare materie.

(2) Testele-grilă vor fi editate atât în limba română, cât și în limba engleză sau franceză (la alegerea solicitantului).

(3) Plicurile cu subiectele de examen sunt alese și desfăcute de către un candidat sau de către candidat, în cazul în care există numai unul, dintre plicurile cu variante de subiecte întocmite potrivit dispozițiilor alin. (1), care va semna procesul-verbal încheiat în acest sens.

(4) Timpul alocat pentru elaborarea lucrărilor este de 3 ore, calculat din momentul comunicării subiectelor.

Art. 15. — Nota de promovare a examenului este minimum 7,00.

Art. 16. — Rezultatele obținute la examen se afișează la sediul Ministerului Justiției și se publică pe site-ul instituției în termen de maximum 10 zile de la susținerea examenului.

Art. 17. — Candidații nemulțumiți de notele obținute la examenul de verificare a cunoștințelor profesionale pot face contestație în termen de 48 de ore de la afișarea rezultatelor. Contestațiile se soluționează în maximum 3 zile lucrătoare de la expirarea termenului de depunere de către comisia prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. d), iar rezultatele obținute în urma soluționării

contestațiilor se afișează la sediul Ministerului Justiției și se publică de îndată pe site-ul instituției.

CAPITOLUL VI Dispoziții finale

Art. 18. — Rezultatele examenului de verificare a cunoștințelor profesionale se validează prin ordin al ministrului justiției.

Art. 19. — Dreptul de a exercita profesia de consilier juridic definitiv în România se acordă candidatului declarat admis la examenul pentru verificarea cunoștințelor profesionale sau solicitantului care a făcut dovada îndeplinirii stagiului, prin ordin al ministrului justiției.

Art. 20. — Ordinul ministrului justiției privind acordarea dreptului de a exercita profesia de consilier juridic în România se

poate emite individual sau pentru mai multe persoane, în raport cu volumul cererilor primite.

Art. 21. — Ordinul ministrului justiției se comunică candidatului sau solicitantului, după caz, în termen de 15 zile de la emitere și produce efecte de la data comunicării.

Art. 22. — Ordinul ministrului justiției poate fi atacat la instanța de contencios administrativ, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 23. — Direcția de specialitate din cadrul Ministerului Justiției ține evidența cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European cărora li s-a conferit dreptul de a exercita profesia de consilier juridic în România, întocmește și actualizează periodic listele, în funcție de acordarea dreptului de a exercita această profesie unor noi persoane.

MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind evidența, gestiunea și inventarierea bunurilor culturale deținute de muzee, colecții publice, case memoriale, centre de cultură și alte unități de profil, aprobate prin Ordinul ministrului culturii nr. 2.035/2000

În conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor, republicată,

ministrul culturii și cultelor emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind evidența, gestiunea și inventarierea bunurilor culturale deținute de muzee, colecții publice, case memoriale, centre de cultură și alte unități de profil, aprobate prin Ordinul ministrului culturii nr. 2.035/2000, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 27 septembrie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (31) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(31) Bunurile din patrimoniul cultural național, cu excepția acelor care nu pot fi reevaluate potrivit standardelor internaționale de evaluare, vor fi reevaluate de către evaluatori autorizați conform reglementărilor legale în vigoare, rezultatele reevaluării urmând a fi înregistrate în contabilitate până la finele anului 2010.”

2. După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 71, cu următorul cuprins:

„Art. 71. — Scoaterea din gestiune a bunurilor culturale distruse sau dispărute, nesuscetibile de a fi clasate, se aprobă

de direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor, pe baza documentelor prevăzute la art. 6 alin. (2).”

3. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Consiliul de administrație al instituției publice poate aproba scoaterea din inventar a unor obiecte din categoria «Fond», aflate în proprietatea instituției publice, în vederea efectuării unor schimburi de obiecte cu alte instituții similare din România.

(2) Consiliul de administrație al instituției publice poate aproba scoaterea din inventar a unor obiecte nesuscetibile de a fi clasate, aflate în proprietatea instituției publice, în vederea efectuării unor schimburi de obiecte cu alte instituții similare.”

Art. II. — Dispozițiile prezentului ordin se duc la îndeplinire de muzee, colecții publice, case memoriale, centre de cultură și de alte unități de profil care dețin bunuri culturale.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii și cultelor,
Virgil Ștefan Nițulescu

București, 6 iunie 2008.
Nr. 2.371.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

**Legea nr. 59/1934 asupra
cecului, cu modificările și
completările ulterioare**

NORMĂ

**pentru modificarea și completarea Normelor-cadru ale Băncii
Naționale a României nr. 7/1994 privind comerțul făcut de societățile
bancare și celelalte societăți de credit, cu cecuri, pe baza Legii
nr. 59/1934 asupra cecului, modificată prin Ordonanța Guvernului
nr. 11/1993, aprobată și modificată prin Legea nr. 83/1994**

Având în vedere prevederile art. 22 alin. (1) și (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,
în temeiul art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 59/1934 asupra cecului și al art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Banca Națională a României emite prezenta normă.

Art. I. — Normele-cadru ale Băncii Naționale a României nr. 7/1994 privind comerțul făcut de societățile bancare și celelalte societăți de credit, cu cecuri, pe baza Legii nr. 59/1934 asupra cecului, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 11/1993, aprobată și modificată prin Legea nr. 83/1994, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 bis din 14 iunie 1995, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul normelor-cadru se modifică și va avea următorul cuprins:

**„NORMĂ
privind comerțul făcut de instituțiile de credit cu cecuri”**

2. Punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 1. — Prezenta normă se aplică instituțiilor de credit abilitate conform legii să desfășoare activitate bancară în România.

Obiectul prezentei norme îl constituie comerțul făcut de instituțiile de credit cu cecuri, pe baza Legii nr. 59/1934 asupra cecului, cu modificările și completările ulterioare.”

3. Punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 3. — Instituțiile de credit care funcționează în România în condițiile stipulate de legislația română privind activitatea bancară vor putea face comerț cu cecuri și vor putea presta servicii bancare specifice acestei activități pentru clienții lor, luându-și toate măsurile pentru eliminarea riscurilor care pot apărea pe parcursul derulării unor astfel de operațiuni.

Banca Națională a României organizată și funcționând în condițiile prevederilor Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României poate să efectueze operațiuni cu cecuri în cadrul propriei sale activități.”

4. La punctul 4, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 4. — *Cecul* este un instrument de plată creat de trăgător care, în baza unui disponibil constituit la o instituție de credit, dă un ordin necondiționat acesteia, care se află în poziție de tras, să plătească la prezentare o sumă determinată unei terțe persoane sau însuși trăgătorului emitent aflat în poziție de beneficiar. Cecul trebuie să îndeplinească condițiile de formă și de fond obligatorii stabilite de Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, și descrise de prezenta normă.”

5. Punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 6. — Cecul trebuie să fie completat în întregime cu cerneală ori pix de culoare albastră sau neagră ori prin dactilografieră. Mențiunile manuscrite vor fi completate cu majuscule, numai pentru suma în litere fiind posibilă completarea cu litere mici.”

6. Punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 7. — Standardul de conținut obligatoriu al cecului este prezentat în anexa nr. 1 la prezenta normă, excepție făcând cecurile utilizate pentru plăți ale statului către populație.

La completarea cecului vor fi respectate cerințele din prezenta normă și modelul prezentat în anexa nr. 5 la aceasta, fără a depăși limitele spațiilor destinate fiecărei mențiuni înscrise pe cec.”

7. La punctul 20, după alineatul 1 se introduce un nou alineat, alineatul 2, cu următorul cuprins:

„În situația în care plata trebuie făcută la o instituție de credit sau la o unitate teritorială a unei instituții de credit, în locul desemnat pe cec ca loc unde plata trebuie făcută se va trece denumirea instituției de credit/a unității teritoriale a instituției de credit.”

8. Punctul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 27. — Semnătura trăgătorului trebuie să fie olografă și redactată cu pixul sau stiloul cu cerneală de culoare neagră ori albastră în spațiul destinat acesteia.”

9. Punctul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 29. — În cazul în care trăgătorul este o persoană juridică, semnătura reprezentantului legal al acesteia executată pe cec, în condițiile prevăzute în prezenta normă,

nu va fi însoțită de ștampila trăgătorului. Lipsa semnăturii trăgătorului, respectiv a reprezentantului autorizat al trăgătorului persoană juridică atrage nulitatea cecului.”

10. Punctul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 32. — Persoana aflată în poziție de tras într-un cec poate fi numai o instituție de credit, astfel cum este aceasta definită în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, sau Banca Națională a României, organizată conform Legii nr. 312/2004.”

11. Punctul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 34. — Trăgătorul poate emite un cec numai în condițiile existenței la tras a unor fonduri proprii, disponibile, în momentul emiterii instrumentului, care să îi facă posibilă trasului efectuarea plății, disponibilul având valoarea mai mare sau egală cu cea a sumei înscrise pe cec.

Disponibilul trăgătorului poate proveni dintr-un depozit bancar, dintr-o deschidere de credit sau acordarea unei facilități de creditare, din operațiuni de încasări și altele asemenea.

Disponibilul trebuie să fie lichid, cert și exigibil, adică să nu existe niciun impediment de ordin juridic sau material care să împiedice efectuarea plății cecului.”

12. Punctul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 41. — Banca Națională a României și instituțiile de credit certifică cecurile prin expresia «certificat», însoțită de numele și prenumele, redactate cu claritate, ale persoanei împuternicite să efectueze această operațiune, precum și de semnătura acesteia.”

13. Punctul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 51. — Într-un cec suma de plată poate fi înscrisă pe fața (recto) instrumentului, fără a depăși limitele spațiului special alocat textului, și nu în diagonală sau sub semnătura trăgătorului.”

14. Punctul 57 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 57. — Banca Națională a României și instituțiile de credit vor accepta în cadrul operațiunilor lor numai cecuri în care semnăturile celor care se obligă sunt executate pe instrument în condițiile stipulate la art. 11 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, și ale pct. 27—30 din prezenta normă.”

În temeiul art. 11 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare:

Orice semnătură a unui cec trebuie să cuprindă:

a) în clar, numele și prenumele persoanei fizice sau denumirea persoanei juridice ori a entității care se obligă;

b) semnătura olografă a persoanei fizice, respectiv a reprezentanților legali sau a împuterniciților persoanelor juridice care se obligă ori a reprezentanților sau a împuterniciților altor categorii de entități care utilizează astfel de instrumente.

15. Punctul 68 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 68. — Mențiunile care lipsesc trebuie să fie completate de către posesor atunci când acesta prezintă cecul la plată sau îl remite unei instituții de credit pentru prezentarea la plată. Este obligatoriu ca cecul în alb să aibă completat numele posesorului în momentul prezentării la plată.”

16. Punctul 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 76. — Mențiunile privind circulația cecului prin gir se fac pe fața cecului. Banca Națională a României și instituțiile de credit nu vor accepta în cadrul operațiunilor lor decât cecuri care au textul privind operațiunea de girare redactat pe fața acestora.”

17. Punctul 87 se abrogă.

18. Punctul 90 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 90. — Girul «în alb» este format din semnătura girantului înscrisă pe fața cecului, însoțită de mențiunea «girat», «girare». Nu este permisă înscrierea girului «în alb» pe cec fără a fi însoțită de o asemenea mențiune.”

În temeiul art. 17 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare:

Girul trebuie scris pe cec; el trebuie să fie semnat de girant.

Girul este valabil chiar dacă beneficiarul nu este menționat sau girantul a pus numai semnătura (gir în alb). În acest din urmă caz, girul, pentru a fi valabil, trebuie să fie scris pe cec.

19. Punctul 96 se completează și va avea următorul cuprins:

„Pct. 96. — Girul transmite dreptul de proprietate asupra cecului cu particularitatea că giranții devin obligați solidar pentru plata la prezentare. În caz de neplată a cecului de către tras, la prezentare, posesorul acestuia se poate îndrepta pe cale de regres împotriva oricăruia dintre obligați și implicit împotriva oricăruia dintre giranți, cu excepția obligatului principal și a avaliştilor săi împotriva cărora poate introduce acțiune cambială directă.”

20. Punctul 100 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 100. — Pentru ca deținătorul unui cec transmisibil prin gir să fie considerat posesor legitim al cecului este necesar să existe o serie neîntreruptă a girurilor menționate pe cec.”

21. Punctul 134 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 134. — Pentru a fi valabil, avalul trebuie să fie menționat pe fața cecului, prin înscrierea uneia dintre formulele «aval», «pentru aval» sau «pentru garanție», urmată de semnătura avalistului sau a împuternicitului său.”

22. Punctul 137 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 137. — Avalul poate fi redactat de mână, cu pixul sau cu cerneală de culoare albastră ori neagră, chiar de către avalist sau de o altă persoană, dactilografiat sau imprimat, fără a afecta alte mențiuni aflate pe cec. În orice situație este însă obligatoriu ca formula de avalizare să fie urmată de semnătura olografă a avalistului.”

23. Punctul 138 se abrogă.**24. Punctul 139 se abrogă.****25. Punctul 144 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Pct. 144. — Obligația avalistului este o obligație autonomă, în sensul că avalistul se poate servi împotriva posesorului de excepțiile derivând din raporturile sale personale cu posesorul, dacă ele există, dar în niciun caz nu se poate servi de excepțiile personale ale persoanei pentru care a dat avalul față de posesorul cecului. Posesorul cecului poate să se îndrepte pe cale legală direct în contra avalistului obligatului principal, pe calea acțiunii cambiale directe, fără a mai fi respectată ordinea din dreptul civil, căci obligația acestuia este o obligație autonomă și solidară.”

26. Punctul 159 se abrogă.**27. Punctul 160 se abrogă.****28. Punctul 161 se abrogă.****29. Punctul 162 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Pct. 162. — Termenele menționate la art. 30 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, se calculează începând cu data emiterii cecului.”

În temeiul art. 27 alin. 1 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare:

Avalul se dă pe cec. El se exprimă prin cuvintele: „pentru aval” sau orice formă echivalentă; el este semnat de avalist.

În temeiul art. 30 alin. 1 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare:

Cecul emis și plătit în România trebuie, sub sancțiunea pierderii dreptului de regres împotriva giranților și garanților, să fie prezentat la plată în termen de 15 zile.

În temeiul art. 32¹ din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare:

Prezentarea unui cec la plată se poate face în original sau prin trunchiere.

În sensul prezentei legi, prin *trunchiere* se înțelege procedeul informatic care constă în următoarele operațiuni succesive:

a) transpunerea în format electronic a informațiilor relevante de pe cecul original;

b) reproducerea imaginii cecului original în format electronic; și
c) transmiterea informației electronice obținute prin operațiunile prevăzute la lit. a) și b) către instituția de credit plătitoare.

Prezentarea la plată a unui cec prin trunchiere produce aceleași efecte juridice ca și prezentarea la plată a cecului original, cu condiția ca acesta din urmă să fi fost emis cu respectarea prevederilor legii.

Instituțiile de credit pot conduce la procedeul trunchierii, cu condiția ca

30. După punctul 166 se introduc unsprezece noi puncte, punctele 166¹—166¹¹, cu următorul cuprins:

„Pct. 166¹. — Cecurile pot fi prezentate la plată prin trunchiere, în conformitate cu Regulile sistemului SENT ori, în cazul în care operațiunea de trunchiere nu se poate realiza, prin prezentarea acestora la încasare, în original, direct la instituția de credit trasă sau, după caz, la instituția de credit beneficiară, conform procedurilor existente în convențiile încheiate între instituțiile de credit implicate.

Pct. 166². — Banca Națională a României și instituțiile de credit nu vor accepta pentru prezentarea la plată prin trunchiere cecuri care prezintă alterări, îndoituri, pete sau alte asemenea elemente care pot afecta vizibilitatea mențiunilor aflate pe respectivul instrument.

Pct. 166³. — Aplicarea convențiilor prevăzute la art. 32¹ alin. 4 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, îndeosebi cu privire la momentul prezentării la plată și de efectuare a plății operațiunilor de prezentare la plată și de efectuare a plății, va fi adusă la cunoștința clienților săi de către fiecare instituție de credit.

Pct. 166⁴. — În momentul recepționării, de către instituția de credit care efectuează plata cecului sau de către un sistem de plăți, a informațiilor relevante pentru trunchiere și a imaginii electronice a respectivului cec, acestea trebuie să respecte întocmai prevederile Legii nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, și prezenta normă, pentru ca cecul să fie considerat prezentat la plată prin trunchiere.

Momentul recepționării, menționat la alineatul precedent, este momentul în care aceste informații și imagini sunt puse la dispoziția trasului sau sunt înregistrate în sistemul de plăți.

Informațiile și/sau imaginea cecului care nu respectă condițiile prevăzute de Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, de prezenta normă sau de convențiile prevăzute la art. 32¹ alin. 4 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, pentru prezentarea la plată prin trunchiere și, în consecință, sunt respinse de instituția de credit care efectuează plata cecului sau de un sistem de plăți, pot fi retransmise conform convențiilor prevăzute la art. 32¹ alin. 4 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare.

Între ele să existe o convenție prealabilă în contextul unui aranjament de plată sau o convenție constând în aderarea lor la un sistem de plăți.

Informațiile relevante pentru trunchiere, cuprinse în cecul original, sunt stabilite potrivit convențiilor prevăzute la alin. 4.

Imaginea cecului original reprezintă copia electronică a cecului original. Imaginea cecului original trebuie să respecte standardele stabilite potrivit convențiilor prevăzute la alin. 4.

Momentul recepționării, de către instituția de credit plătitoare, respectiv de către un sistem de plăți, a informațiilor relevante pentru trunchiere și a imaginii electronice a respectivului cec, potrivit alin. 2, constituie momentul prezentării la plată.

Transmiterea, către instituția de credit plătitoare a informațiilor relevante și a imaginii cecului, prin trunchiere, trebuie realizată astfel încât să se asigure autenticitatea și integritatea acestora, prin utilizarea oricăror procedee tehnice admise de lege.

În temeiul art. 322 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare:

Art. 322. — Când prezintă la plată un cec prin trunchiere, instituția de credit este obligată:

a) să verifice dacă cecul original respectă în formă și conținut prevederile legale, inclusiv regularitatea succesiunii girurilor, cu excepția autenticității semnăturilor trăgătorului și giranților;

b) să garanteze acuratețea și conformitatea informațiilor relevante pentru trunchiere transmise electronic cu datele din cecul original, precum și conformitatea imaginii cecului cu cecul original.

Instituția de credit răspunde de orice pierdere suferită prin nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. 1.

În temeiul art. 323 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare:

Refuzul total sau parțial la plată al unui cec prezentat la plată prin trunchiere se face în formă electronică, de către instituția de credit plătitoare.

În baza refuzului prevăzut la alin. 1, instituția de credit care deține cecul original va înscrie pe acesta:

a) data prezentării acestuia la plată, spre a se constata dacă prezentarea s-a efectuat în cadrul termenului prevăzut la art. 30;

Pct. 166⁵. — Instituțiile de credit care aplică trunchierea vor agreea prin convențiile prevăzute la art. 32¹ alin. 4 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, procedeele tehnice admise de lege utilizate pentru a asigura autenticitatea și integritatea imaginii cecului și a informațiilor transmise.

Pct. 166⁶. — În cazul prezentării la plată prin trunchiere, circulația cecului original pe suport hârtie se oprește la instituția de credit care efectuează trunchierea, toate operațiunile care au loc între instituții de credit referitoare la prezentare la plată, plată, respectiv refuz la plată având loc în cazul trunchierii numai în formă electronică.

Pct. 166⁷. — Instituția de credit care prezintă un cec la plată prin trunchiere va verifica respectarea condițiilor de formă și conținut prevăzute de lege și de prezenta normă pentru cecul original, îndeosebi cele privind valabilitatea cecului, cazurile de nulitate, eventualele modificări, completări sau alterări ale mențiunilor obligatorii, precum și identitatea clientului și dreptul acestuia de a cere plata sumei înscrise pe cec. Aceasta nu îl exonerează pe tras de obligațiile sale, cu excepția celor care pot fi îndeplinite numai dacă se află în posesia cecului original.

Pct. 166⁸. — Instituția de credit care prezintă cecul la plată prin trunchiere nu are obligația de a verifica sau de a garanta valabilitatea semnăturilor înscrise pe cec.

Pct. 166⁹. — Când prezintă la plată un cec prin trunchiere, instituția de credit are obligația să verifice acuratețea și conformitatea cu cecul original ale informațiilor și imaginilor înainte de a le transmite către tras.

Pct. 166¹⁰. — În cazul prezentării cecului la plată prin trunchiere:

a) refuzul total sau parțial la plata cecului este întocmit și transmis în formă electronică de către tras instituției de credit care a prezentat cecul fie direct, fie prin intermediul unui sistem de plăți, conform convențiilor prevăzute la art. 32¹ alin. 4 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare;

b) în convențiile prevăzute la art. 32¹ alin. 4 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să fie stipulate în mod expres situațiile în care respingerea de către un sistem de plăți sau de către tras a informațiilor relevante și a imaginii cecului nu constituie refuz la plata cecului, precum și procedura de urmat în aceste situații.

Pct. 166¹¹. — În cazul în care instituția de credit plătitoare constată, ulterior plății cecului, că, din eroare, instituția de credit care a efectuat trunchierea nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute la pct. 166⁹ și că există diferențe între suma plătită și suma înscrisă pe cec, aceasta are dreptul să solicite instituției de credit a beneficiarului plata sumelor plătite în plus sau să plătească celei din urmă sumele plătite în minus.

b) declarația de refuz, datată și semnată de către reprezentanți legali sau împuterniciți ai acestora.

Mențiunile înscrise pe cecul original, potrivit alin. 2, cu respectarea dispozițiilor art. 44, constituie dovada refuzului de plată.”

Regularizarea sumelor plătite eronat se va realiza în termen de maximum 5 zile bancare de la primirea solicitării.”

31. La punctul 171, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 171. — La cererea trasului, odată cu primirea plății, posesorul cecului poate preda instrumentul.”

32. Punctul 173 se abrogă.

33. Punctul 174 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 174. — În situația în care nu i se prezintă cecul fie în original, fie prin trunchiere, trasul poate să refuze plata. Trasul mai poate refuza plata și în cazul în care posesorul nu este persoana care are dreptul să o ceară.”

34. După punctul 179 se introduc două noi puncte, punctele 179¹ și 179², cu următorul cuprins:

„Pct. 179¹. — În cazul prezentării cecului la plată prin trunchiere conform art. 32¹ din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare:

a) trasul primește dovada că a efectuat plata cecului conform convențiilor prevăzute la art. 32¹ alin. 4 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, fără a mai fi predat cecul la cererea trasului sau eliberată o chitanță pentru plata făcută;

b) după primirea plății, instituția de credit care se află în posesia cecului va lua măsurile necesare pentru a elimina riscul ca respectivul cec să fie pus din nou în circulație;

c) după primirea unei plăți parțiale, instituția de credit care se află în posesia cecului va înscrie pe acesta o mențiune privind plata efectuată, pentru a se vedea că cecul este valabil numai pentru restul sumei;

d) trăgătorul unui cec pentru care trasul a făcut o plată integrală sau parțială va primi de la tras dovada efectuării respectivei plăți, în conformitate cu înțelegerea existentă între aceștia, fără a-i fi remis cecul original cu mențiunea «achitat».

Pct. 179². — Cecul poate fi prezentat la plată prin intermediul unei instituții de credit o singură dată (prima prezentare la plată către obligatul principal), în caz de refuz la plată aplicându-se prevederile Legii nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentei norme referitoare la acțiunea cambială directă sau de regres.”

35. Punctul 184 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 184. — Dacă moneda în care a fost emis cecul este alta decât moneda națională, dar este cotate la Banca Națională a României, și plata se dorește a fi efectuată în lei, plata se va efectua la cursul de schimb calculat de Banca Națională a României din ziua prezentării la plată a cecului.”

36. Punctul 189 se abrogă.

37. La punctul 221, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) printr-o declarație de refuz înscrisă pe titlu, datată și semnată de către un reprezentant autorizat al instituției de credit care deține cecul original, prin care se indică în mod expres ziua prezentării la plată a instrumentului respectiv, în cazul în care cecul a fost prezentat la plată prin trunchiere.”

38. Punctul 253 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 253. — De îndată ce cazul fortuit sau de forță majoră s-a produs, posesorul cecului, pentru a putea fi exonerat de obligația de prezentare sau de protestare, este obligat să aducă aceste evenimente la cunoștința girantului său prin scrisoare recomandată «fără întârziere», sintagmă al cărei înțeles a fost definit la pct. 252. Posesorul cecului este obligat să redacteze pe fața instrumentului o mențiune datată și semnată de el privind notificarea respectivă.”

39. Punctul 281 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 281. — Executorul judecătoresc care încheie protestul poate să-l redacteze pe originalul cecului sau pe duplicatul cecului. Protestul poate fi redactat și ca un act separat.”

40. Punctul 282 se abrogă.

41. Punctul 295 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pct. 295. — Unica modalitate de înlocuire a actului de protest este următoarea: cu aprobarea posesorului cecului, cel împotriva căruia se dresează protestul sau instituția de credit care deține cecul refuzat dă pe cec o declarație de refuz de plată datată și semnată. Această declarație va trebui, în mod obligatoriu, să poarte o dată certă din interiorul termenului legal pentru dresarea protestului.”

În temeiul art. 51 alin. 2 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare:

Posesorul este dator să aducă, fără întârziere, la cunoștința girantului său cazul fortuit ori de forță majoră și să facă pe cec mențiunea datată și semnată de el de această încunoștințare; pentru rest se aplică dispozițiunile art. 45.

În temeiul art. 59 alin. 1 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare:

Protestul poate fi dresat prin act separat sau pe însuși originalul cecului ori pe duplicatul acestuia.

În temeiul art. 62 alin. 1 din Legea nr. 59/1934, cu modificările și completările ulterioare:

Protestul cerut de art. 43 poate fi înlocuit, dacă posesorul consimte, printr-o declarație de refuz de plată, scrisă și datată pe titlu, semnată de tras.

42. **Punctul 338 se abrogă.**

43. **La punctul 339, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Pct. 339. — Banca Națională a României și instituțiile de credit stabilesc și comunică oficial programul lor în zilele lucrătoare în care se efectuează prezentarea la plată, precum și orice alte operațiuni cu cecuri.”

44. **Punctul 366 se abrogă.**

Art. II. — Anexele nr. 1 și 2 la Normele-cadru nr. 7/1994 se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2*) la prezenta normă, iar după anexa nr. 4 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 5 „Model de completare cec”, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3*) la prezenta normă.

Art. III. — Dispoziții tranzitorii și finale

1. Până la data de 9 octombrie 2008 inclusiv, cecurile puse în circulație vor fi procesate interbancar, prin structurile casei de compensație pe suport hârtie, potrivit reglementărilor privind procesarea manuală a instrumentelor de plată de debit.

2. Începând cu data de 10 octombrie 2008, procesarea cecurilor se va efectua astfel:

— cecurile emise în baza Normei tehnice nr. 4/2008 privind cecul se vor procesa electronic, prin trunchiere, în conformitate cu Regulile sistemului SENT ori, în cazul în care operațiunea de trunchiere nu se poate realiza, prin prezentarea acestora la încasare, în original, direct la instituția de credit trasă sau, după caz, la instituția de credit beneficiară, conform procedurilor existente în convențiile încheiate între instituțiile de credit implicate;

— cecurile emise în baza Normelor tehnice nr. 9/1994 privind cecul și a Normelor-cadru nr. 7/1994 privind comerțul făcut de societățile bancare și celelalte societăți de credit, cu cecuri, pe baza Legii nr. 59/1934 asupra cecului, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 11/1993, aprobată și modificată prin Legea nr. 83/1994, se vor procesa prin prezentarea acestora la încasare, în original, direct la instituția de credit trasă sau, după caz, la instituția de credit beneficiară, conform procedurilor existente în convențiile încheiate între instituțiile de credit implicate, aceste cecuri rămânând valabile și după data intrării în vigoare a prezentei norme.

3. În tot cuprinsul normei sintagmele „societăți bancare” și „societăți de credit” se înlocuiesc cu sintagma „instituții de credit”.

Normele-cadru ale Băncii Naționale a României nr. 7/1994 privind comerțul făcut de societățile bancare și celelalte societăți de credit cu cecuri, pe baza Legii nr. 59/1934 asupra cecului, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 11/1993, aprobată și modificată prin Legea nr. 83/1994, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 bis din 14 iunie 1995, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta normă, vor fi republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 5 iunie 2008.

Nr. 6.

*) Anexele nr. 1—3 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 1 la Normele-cadru nr. 7/1994)

Cecul

DENUMIREA ȘI SAU SIGLA INSTITUTIEI DE CREDIT TRASE		Adresa sediului institutiei de credit trase	
Plățiți în schimbul acestui CEC ***** referință cec *****			
emis în localitatea	la data	suma de	moneda
suma în litere			
stipulat	plătibil la	denumire trăgător	
lui/la ordinul			
Cod trăgător	IBAN trăgător		
1) Girat de	2) Girat de		
către	către		
la data	la data		
Semnătură girant		Semnătură trăgător	
▽ În această porțiune nu se scrie ▽			
IBAN posesor			

